

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122203070
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122203070.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., XXX XX C. o zaplatenie 182,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Prešov zo dňa 26.04.2022, č.k. 20C/23/2022 – 11 v plnom rozsahu.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 182,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 182,- eur od 23.10.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 28.03.2022 žiadal žalobca zaviazať žalovanú na zaplatenie dlžnej istiny 182,- eur spolu s 5%-tným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 23.10.2020 do zaplatenia. Žalobca žalobu odôvodňoval tým, že dňa 25.06.2020 bola žalovanej vystavená faktúra vo výške 182,- eur, splatná 22.10.2020 za stravu zabezpečenú počas nariadenej karantény v karanténnom zariadení: Školský internát, Medická 2, Košice, za obdobie od 31.03.2020 do 07.04.2020. V predmetnej faktúre je započítaná suma za stravu maloletého D. B.. Žalovaná pohľadávku štátu v lehote splatnosti faktúry neuhradila, ani následne na výzvu. Žalobca nárok uplatňovaný v konaní opiera o ustanovenie § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia uhradza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť. V tejto súvislosti žalobca poukazoval aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 4/2021, ktoré nevyslovil v prípade uloženej povinnosti podľa ustanovenia § 58 ods. 2 vyššie citovaného zákona, nesúlad s Ústavou SR, ani obmedzenie vlastníctva fyzickej osoby v rozsahu nákladov, ktoré vzniknú pri plnení povinností uložených fyzickej osobe v záujme ochrany verejného zdravia. Faktúra predstavuje plnenie v podobe paušálnych nákladov za stravu, ktorá bola žalovanému zabezpečená počas doby nariadenej karantény v karanténnom zariadení.

Vo veci bol dňa 26.04.2022 vydaný platobný rozkaz pod č.k. 20C/23/2022.

Podľa § 266 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

Podľa § 266 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

Nakoľko sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk, súd platobný rozkaz v zmysle vyššie uvedených ustanovení zrušil.

Podľa § 116 ods. 1,2 CSP, Ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

Keďže skutočný pobyt žalovanej sa nepodarilo zistiť, oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 10.08.2022. Žalovaná si žalobu neprevzala. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa žaloba považuje za doručенú dňa 26.08.2022. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadрила.

Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Oznámenie o vyhlásení rozsudku podľa § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania bolo oznámené vyvesením na úradnej tabuli súdu dňa 14.09.2022.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

Žalobca vystavil žalovanej faktúru č. 8060205156 za náklady za stravu počas nariadenej karantény v zariadení Školský internát, Medická 2, Košice, za obdobie od 31.03.2020 do 07.04.2020 vo výške 182,- eur. Faktúra bola žalovanej doručенá dňa 28.09.2020.

Z výzvy na úhradu pohľadávok zo dňa 04.12.2020 súd zistil, že žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie pohľadávky po lehote splatnosti na základe neuhradenia faktúry č. 8060205156 za poskytnutú stravu v povinnej karanténe.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa ustanovenia § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, odpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podanou žalobou si žalobca uplatňoval voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 182,- eur za náhradu nákladov spojených so stravovaním žalovanej a maloletého D. B. počas karantény v období od 31.03.2020 do 07.04.2020 s poukazom na ustanovenie § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z..

Nálezom Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 4/2021, Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí pléna 08.12.2021 nálezom sp. zn. PL. ÚS 4/2021 rozhodol v konaní o súlade ustanovení § 4 ods. 1, písm. g/, § 12 ods. 3, písm. f/ v časti „izolácia v domácom prostredí alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení“ a v časti „karanténne opatrenia“, § 48 ods.4, písm. n/, u/ a a a/, § 51 ods. 1, písm. d/ v časti „izolácií a karanténnych opatreniam“, § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tak, že ustanovenia § 4 ods. 1, písm. g/ a § 48 ods. 4, písm. a/ a zákona o ochrane verejného zdravia nie sú v súlade s článkom I., ods. 1, s článkom II., ods. 2 a3 a s článkom XIII., ods. 1, písm. a/ a ods. 2 Ústavy SR. Ustanovenia § 12 ods. 2, písm. f/ v časti „alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení“ a v časti „karanténne opatrenia“, ustanovenie § 48 ods. 4, písm. n/ v časti „alebo karanténa osoby podozrivej z nákazy“, ustanovenie §48 ods. 4, písm. u/ v časti „alebo karanténa“ a ustanovenie § 51 ods. 1, písm. d/ v časti „a karanténnych opatreniam“ zákona o ochrane verejného zdravia nie sú v súlade s článkom XVII., ods. 1, 2 Ústavy SR v spojení s článkom I., ods. 1, s článkom II., ods. 2, s článkom XIII., ods. 2 a 4 Ústavy SR a s článkom V., ods. 1, písm. e/, ods. 2 a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vo zvyšnej časti návrhu Ústavný súd nevyhovel. Z uvedeného nálezu Ústavného súdu jednoznačne vyplýva, že pokiaľ sa Ústavný súd zaoberal ústavnosťou § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z., v tejto časti uvedené ustanovenie považoval za súladné s Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Práve v zmysle uvedeného ustanovenia si uplatňoval žalobca nárok na náhradu nákladov spojených so stravovaním, zabezpečené žalovanej počas nariadenej karantény v karanténnom zariadení.

Súd mal v predmetnej veci za nesporné (žalovaná tvrdenie žalobcu nepoprela), že žalovaná bola v období od 31.03.2020 do 07.04.2020 v karanténe v zariadení Školský internát, Medická 2, Košice a bola jej a synovi poskytnutá za toto obdobie strava, ktorú hradil žalobca zo štátnych prostriedkov. Žalobca preukázal, že žalovaná dobrovoľne ani na výzvy žalobcu nereagovala a žalovanú sumu nezaplatila. Žalovaná nárok žalobcu nerozporovala, nevzniesla voči žalobe ani voči prílohám žaloby žiadne námietky. Nárok žalobcu bol v konaní nesporne preukázaný listinnými dôkazmi, a preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 182,- eur.

Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy od nasledujúceho dňa po splatnosti faktúry č. 8060205156, t.j. dňom 23.10.2020, súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 23.10.2020.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, avšak nakoľko mu trovy konania nevznikli, súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné

Proti výroku II. a III. tohto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).